

Wrocław, 18.05.2024 r.

Prof. dr hab. Kazimierz Witkowski
Akademia Wychowania Fizycznego
im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu

RECENZJA

ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

MGR MATEUSZA APANOWICZA

pt. „Postawa ciała i sprawność fizyczna uczniów wybranych szkół muzycznych w dwuletnim okresie obserwacji”

1. Ocena formalna pracy.

Recenzowana dysertacja doktorska składa się z 7 wyodrębnionych rozdziałów, plus bibliografia, streszczenie, abstrakt, spis rycin, spis tabel, aneks.

Całość pracy została zawarta na 422 stronach, w tym 168 pozycji bibliografii, 411 tabel, 67 rycin, atlas ćwiczeń korekcyjnych (projekt autorski), 20 ćwiczeń dla uczniów grających na akordeonie, 20 ćwiczeń dla uczniów grających na flecie poprzecznym, 20 ćwiczeń dla uczniów grających na fortepianie, 20 ćwiczeń dla uczniów grających na gitarze, 20 ćwiczeń dla uczniów grających na skrzypcach, 20 ćwiczeń dla uczniów grających na wiolonczeli.

Przyjęta struktura pracy tworzy czytelny, logiczny i komplementarny ciąg treści, prezentowanych zagadnień przedstawionych w tytule ocenianej rozprawy.

Zainteresowanie problematyką wynika z coraz większej częstości występowania różnych schorzeń wśród zawodowych muzyków, będących konsekwencją specyficznych obciążeń statystycznych i dynamicznych narządu ruchu. Celem pracy jest określenie wpływu na postawę ciała uczniów i uczenie intensywnej nauki gry na wybranych instrumentach muzycznych oraz ocena sprawności fizycznej i wykazanie związków między zaburzeniami statyki postawy ciała a rozwojem wykonawstwa muzycznego.

Pewne zastrzeżenia może wzbudzać brak numeracji piśmiennictwa we wszystkich rozdziałach. Brak pozycji 133, 162, 168 piśmiennictwa w rozdziałach. Strona 6 Mrozowiaka 2003r. brak tej pozycji w piśmiennictwie.

2. Materiał i metody badawcze.

Trzystu dziewięćdziesięciu trzech uczniów zostało wybranych z losowo wybranych szkół muzycznych w Polsce. Do badania zakwalifikowano tych, którzy uzyskali zgodę prawnego opiekuna lub rodzica (w przypadku osób niepełnoletnich), bezpośredniego nauczyciela i dyrektora szkoły oraz byli uczniami szkoły muzycznej przez co najmniej rok. Każdy z prawnych opiekunów i uczniów otrzymał krótką informację o celu pomiarów. Wszystkich uczestników podzielono na klasy w zależności od instrumentu głównego oraz według płci, wieku i stażu gry. Do analizy statystycznej z pierwszej edycji badania zakwalifikowano ostatecznie 190 dziewcząt i 203 chłopców. W drugiej edycji badania [do analizy statystycznej zakwalifikowano 172 dziewczęta i 180 chłopców.

Badania realizowano w tej samej grupie. W każdej edycji pomiarów wszystkich zakwalifikowanych do badań uczniów poddano diagnostyce postawy ciała metodą fotogrametryczną przez doświadczony zespół diagnostów, a w kolejnych dniach próbami testu Eurofit. Pozwoliło to na zminimalizowanie błędów w diagnostyce postawy ciała zależnego od doświadczenia badającego, rozdzielczości ekranu, wielkości plamki świetlnej, kontrastu zaznaczonych punktów. Uzyskane wyniki z pierwszej i drugiej edycji badań zostaną poddane identycznej analizie. Następnie dokona się porównania rezultatów badań z obu edycji dla sformułowania wniosków końcowych, które następnie posłużą do stworzenia autorskiego projektu atlasu ćwiczeń korekcyjnych.

Klasa I akordeon

Klasa II flet poprzeczny

Klasa III fortepian

Klasa IV gitara

Klasa V skrzypce

Klasa VII wiolonczela

3. Ocena merytoryczna pracy.

Podjęty przez doktoranta problem badawczy ma dużą wartość teoretyczną i aplikacyjną w rozwoju młodych i starszych muzyków grających na różnego rodzaju instrumentach muzycznych. W konsekwencji wartość prezentowanych wyników pracy oraz formułowanych na ich podstawie wniosków prowadzi w pracy nauki gry

na w/w instrumentach po znacząco wysokich rezultatach wiedzy dla uczniów, rodziców, nauczycieli jaką należy mieć wiedzę by nie odchodziło na przestrzeni wielu lat grania na różnego rodzaju instrumentach do kontuzji, zwyrodnień, nieodwracalnych zmian chorobowych z powodu braku wiedzy, aby temu zapobiec poprzez ruch, ćwiczenia ogólnorozwojowe, sport. Niewątpliwym walorem przeprowadzonych badań, zdecydowanie podwyższającym wartość pracy, jest materiał badawczy. Chcę jednocześnie podkreślić, pomimo zasygnalizowanych uwag, że wykorzystane przez Doktoranta piśmiennictwo jest stosunkowo bogate i trafnie dobrane do potrzeb prezentowanego problemu badawczego. Ocena głównych założeń metodologicznych i metodycznych, w tym sformułowanie celu pracy, pytań badawczych, wykorzystanych metod, jak i statystyki dla potrzeb przeprowadzenia stosownego dowodzenia i formułowania ostatecznych wniosków nie budzi zastrzeżeń. Dyskusja, która niejednokrotnie pozwala na ocenę spektrum wiedzy kandydata na podjęty temat, zarówno w wymiarze bezpośrednim, dotyczącym prowadzonych badań, ale i pośrednim, dotyczącym odniesienia do podobnych analiz w wymiarze krajowym dowodzi dużej dojrzałości Doktoranta w zakresie umiejętności analitycznego i syntetycznego ujęcia ocenianych zagadnień. Podobnie, sformułowanych 7 końcowych wniosków, będących merytorycznie uzasadnionym zwieńczeniem analizowanych wyników badań, świadczy o tym, że umiejętność obiektywnego, a przy tym przedstawiania ostatecznych konkluzji, nie jest Doktorantowi obca.

Reasumując, pragnę stwierdzić, że recenzowana przeze mnie praca, spełnia wymagania metodologiczne, merytoryczne i formalne, przypisywane rozprawom doktorskim. Wyeksponowane przeze mnie pewne nieścisłości, przeoczenia czy też błędy, pojawiające się w dysertacji, a mające przełożenie na jej wartość edytorską nie rzutują w zasadniczy sposób na jej wartość naukową. Jednocześnie stwierdzam, że dobrany materiał badawczy jak i tysiące obserwacji i analiz, kwalifikują ten doktorat **POZYTYWNE**. Zwracam się zatem z prośbą do Rady Naukowej Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie o dopuszczenie Pana mgr Mateusza Apanowicza do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. dr hab. Kazimierz Witkowski

